

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani, 1. aprila 1889.

Leto XIX.

Tolažba.

čera j se šibilo drevje
Silne teže je snegá,
Da je pokalo vejévje,
Čul sem tožnega srcá.

Zopet dvigajo vršiči
K nebu se kakor poprej;
Slive, hruške otročiči
Trgali še bodo z vej.

Danes pa nam prisvetilo
Zlato solnce je ljubó;
Ko poljublja veje milo,
Sneg zdršava na zemljó.

Oj, prijatelj, ko nadloga
Stiskala ti bo sreé,
Spomni dobrega se Bóga,
Ki tolažbe dá sladké.

Fr. Krek.

Angelj varuh.

Visoko v gorah je stala Travárjeva hišica; če še stoji, ne vem. Pred njo se razprostira mala raván, ki se vidi od daleč liki zastor zaraslega hriba. Tam doli v dolinici proti severu pa se vrhovatijo okolu prijazne cerkvice lesene in zidane hišice liki gruča ovac krog svojega pastirja. Po dolinici se vije ozka reka z globoko strugo, ob reki bela cesta in za cesto krožijo zopet hribi, mali in veliki, goli in obrasli. Jelše in vrbe senčijo vodeno površje, orjaške skale v vodi pa stražijo noč in dan ter pripovedujejo jelšam in vrbam povest svojega časa — —